

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

nezl. žalobkyně: **A. J. R. I.** která podala žalobu prostřednictvím zákonného zástupce R.
C. R. M.
zastoupena Organizací pro pomoc uprchlíkům
se sídlem 190 00 Praha 9, Kovářská 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2019, čj. OAM-1081/ZA-K08-ZA05-2018,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2019, čj. OAM-1081/ZA-K08-ZA05-2018 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný správní orgán rozhodl dne 7. 11. 2019 o žádosti nezletilé žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany tak, že ochranu neudělil, s odkazem na ustanovení §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu v platném znění (dále jen „zákon o azylu“). Za nezletilou podal žádost zákonný zástupce – otec. V rozhodnutí žalovaný určil státní příslušnost

nezletilé s odkazem na právní úpravu této problematiky v Ázerbájdžánu dle státní příslušnosti matky. Žalovaný nejprve řešil možnost existence pronásledování žadatelky a rozhodl tak, že s ohledem na to, že se narodila na území ČR a stále zde pobývá, není taková možnost reálná. Dále žalovaný uvedl, že ani jeden z rodičů nesplňuje dle rozhodnutí žalovaného v jejich samostatných řízeních podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, nezletilá tak nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany dle § 13 a 14b) zákona o azylu. V jejím případě pak neshledal ani důvody, hodné zvláštního zřetele z pohledu § 14 tohoto zákona. Po přezkoumání podmínek § 14a) zákona o azylu pak dospěl k závěru, že azylově relevantní obava z hrozby trestu smrti, nelidského či ponižujícího zacházení není z podkladů pro případ vycestování nezletilé z ČR s rodiči zjištěna.

II. Žalobní argumentace

2. Žaloba poukazuje na to, že v daném případě nedošlo ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, rozhodnutí neodpovídá okolnostem věci, je nepřezkoumatelné. Nezletilá splňuje podmínky pro udělení azylu dle §§ 12, 14 a 14a) zákona o azylu, v jejím případě pak došlo i k porušení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 3 Úmluvy o právech dítěte. Žalovaný odvodil důvody nezletilé od důvodů jejich rodičů a argumentoval tím, že v jejich případě adekvátní důvody pro udělení mezinárodní ochrany neshledal.
3. Nedostatečně zjištěný stav věci žaloba vyvozuje z toho, že rozhodnutí odkazuje na neudělení mezinárodní ochrany rodičům nezletilé, ač není odůvodněno, proč žalovaný dospěl k závěru, že vycestováním do Ázerbájdžánu jí nehrozí žádné pronásledování či hrozba vážné újmy. Použité informace hovoří pouze obecně o situaci v této zemi, vůči nezletilé však nejsou nijak individualizované. Otevřená zůstává otázka občanství nezletilé, rodiče uvedli, že si nepřejí, aby měla občanství Ázerbájdžánu, zastupitelský úřad tohoto státu o jejím narození nic neví, matka zde žádá o mezinárodní ochranu a nemůže se tak na tento úřad ani obrátit. Stejná situace je pak v případě Kubánské republiky. Protože ani jeden z uvedených států o jejím narození neví a žalovaný není orgánem příslušným k určování občanství, nelze jednoduše odkazovat na legislativu Ázerbájdžánu. Rozhodnutí je i z tohoto důvodu nepřezkoumatelné. V napadeném rozhodnutí se navíc žalovaný vůbec nezabýval tím, že by nezletilá musela vycestovat na Kubu, jejíž občanství má její otec. V uvedené souvislosti pak žaloba odkazuje na odst. 36 Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2011/95/EU (kvalifikační směrnice), upravující, že rodinní příslušníci jsou již z důvodu svého příbuzenského vztahu k uprchlíkovi zpravidla vystaveni pronásledování takovým způsobem, který by mohl být důvodem pro přiznávání postavení uprchlíka. Konečně, nebyl ani zohledněn zájem dítěte jako přední hledisko dle čl. 3 Úmluvy o právech dítěte, v zájmu nezletilé jistě není povinnost vycestovat do země původu ani matky, ani otce, v obou ji hrozí nebezpečí a vážná újma v souvislosti s pronásledováním rodičů.
4. Doplnění žaloby ze dne 3. 1. 2020 pak podrobněji poukazuje na žalobní body, uvedené výše. Důvody pro naplnění podmínek § 12 zákona o azylu, tedy azylově relevantní pronásledování, spatřuje v absenci státního občanství a státních dokladů zemí původu rodičů, v potížích matčiny rodiny s ázerbájdžánskou policií z politických důvodů a v problému odlišné sexuální orientace jejího otce v případě návratu na Kubu. Důvody pro aplikaci § 14 zákona o azylu – tedy zvláštního zřetele hodné – představuje hrozba

zpřetrhání rodinných vazeb v případě nemožnosti setrvání v České republice, kde může žít s otcem i matkou, což v jiném státě možné není. Hrozbu vážné újmy ve smyslu § 14a) cit. zákona pak představují všechny výše uvedené problémy.

5. K Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod žaloba připomíná porušení práva na respektování soukromého a rodinného života, v ČR žijí oba rodiče nezletilé jako žadatelé o udělení mezinárodní ochrany, na základě zákona o azylu jim není umožněno vycestovat mimo ČR, ani jeden z rodičů nedisponuje pobytovým oprávněním ke vstupu a pobytu do země druhého rodiče, tento aspekt žalovaný zcela pomíjí. K Úmluvě o právech dítěte pak lze konstatovat tentýž problém, s tím, že při návratu do země původu každého z rodičů hrozí dítěti pronásledování a vážná újma. Není vyloučeno, že nezletilá může mít samostatné důvody pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, proto nestačí argumentace nenaplněním azylových důvodů rodičů. Tyto pak doplnění žaloby podrobně charakterizuje, spočívají v Ázerbájdžánu z problémů, které tam měla rodina matky před odjezdem a tyto mohou být při návratu potencionálně výše uvedenými skutečnostmi absence státního občanství, dokladů a přístupem k registraci nezletilé. Správní orgán se tak neměl spokojit s odkazem na řízení ve věci matky, neboť cesta do Ázerbájdžánu z uvedených důvodů nemůže být v nejlepším zájmu dítěte. Obdobně však absentuje analýza bezprostředního dopadu do práv nezletilé i v případě návratu otce na Kubu, neboť ten je obětí závažného psychického a fyzického násilí z důvodu jeho sexuální orientace. V zemi původu byl pronásledován policií a bit.
6. V neposlední řadě poukazuje žaloba na to, že žalovaný se nevypořádal dostatečně s obavou žalobkyně, spočívající v tom, že v případě návratu s jedním z rodičů do země původu dojde k rozdělení rodiny. Pokud tak žalovaný argumentuje tím, že nezletilá disponuje úplným rodinným zázemím, je rozhodnutí nesrozumitelné, neboť ani jeden z rodičů nedisponuje pobytovým oprávněním v zemi původu toho druhého. Žalovaný nijak nespecifikuje, do jaké země by měla relokační rodiny proběhnout tak, aby situace nezletilé žalobkyně nebyla nadále nehumánní ve smyslu možné podřaditelnosti pod ust. § 14 zákona o azylu. Ve smyslu § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu pak žalovaný nevyřešil dostatečně obavu žalobkyně z rozdělení rodiny ve vztahu k možnému riziku porušení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, uvedl pouze, že nedojde k porušení mezinárodních závazků ČR, např. čl. 3 Úmluvy o právech dítěte. Občané Ázerbájdžánu však nejsou osvobozeni při vstupu na Kubu od vízové povinnosti, matka ani nezletilá nedisponují cestovním dokladem a žalobce uvedl, že jsou mu známy případy navrátilivších se žadatelů o azyl, kterým již podruhé nebylo povoleno vycestovat ze země. Stejně tak občané Kubu nejsou osvobozeni od vízové povinnosti při vstupu do Ázerbájdžánu. Uvedený postup žalovaného tak není v nejlepším zájmu dítěte v návaznosti na čl. 3 Úmluvy o právech dítěte. V provázanosti uvedených mezinárodních dokumentů s § 14a zákona o azylu tak hrozí rozdělení rodiny, zpřetrhání rodinných vazeb a tedy vážná újma, tkvící v právu nezletilé na soukromý a rodinný život, neboť realizaci vycestování ztratí jednoho z rodičů.
7. Za nedostatečné pak považuje žalobkyně zhodnocení vážného ohrožení civilisty z důvodu probíhajícího vnitřního ozbrojeného konfliktu v Ázerbájdžánu. Žalovaný pouze zmínil střety mezi ázerbájdžánskými a arménskými vojáky, to, že nezletilá tímto konfliktem nebude nijak ohrožena, však blíže neodůvodnil. Žaloba z uvedených důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 23. 1. 2020 plyne, že správní orgán s obsahem žalobních námitek nesouhlasí, neboť při svém rozhodování vzal v úvahu všechny tvrzené skutečnosti a přihlédl k nim. Vycházel tak z dostatečně zjištěného stavu věci, který rozsahem odpovídal nezbytným předpokladům pro vydání rozhodnutí. Rozhodnutí reaguje na konkrétní okolnosti dané věci a je řádně odůvodněno. Důvody k udělení mezinárodní ochrany nebyly shledány, situace nezletilé byla posouzena na pozadí shromážděných podkladových informací. Bylo přihlédnuto k předloženému rodnému listu žalobkyně, k ázerbájdžánské státní příslušnosti matky i kubánské státní příslušnosti otce a navzdory přání rodičů nezletilé ohledně získání české státní příslušnosti na základě místa jejího narození nemohl správní orgán pominout, že vzhledem k platné právní úpravě týkající se nabývání státního občanství zemí státní příslušnosti rodičů lze nezletilou považovat za státní příslušnici Ázerbájdžánu. Tento závěr má dostatečnou oporu v ázerbájdžánském zákoně o státním občanství Ázerbájdžánské republiky ze dne 30. 9. 1998 (ve znění k červenci 2014) a žalobní námitky neobsahují objektivní argumentaci způsobitou jej vyvrátit. Zde argumentoval žalovaný rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 18. 12. 2018, kdy pod čj. 29 Az 42/2017 soud připomněl povinnost žadatele zabezpečit si potřebné podklady k průkazu své totožnosti a oprávněnosti pobývat na určitém území. Žalovaný trvá na názoru, že nezletilá se nenachází v situaci, kdy by byla do budoucna nucena prezentovat se jako osoba bez státní příslušnosti, neboť by se takový postup jevil jako účelový. Navíc odkazuje na konstantní judikaturu, z níž vyplývá, že absence státní příslušnosti není ani tak možné považovat za důvod pro udělení mezinárodní ochrany.
9. Žalovaný připomíná, že nelze pomíjet v uvedeném smyslu reálné souvislosti každého individuálního případu a vycházet pouze ze subjektivní vůle zákonných zástupců nezletilé žalobkyně, kteří by si přáli pro své dítě českou státní příslušnost. Žalovaný postupoval v daném případě s respektem k platné právní úpravě vztahující se k nabývání státního občanství Ázerbájdžánu a Kuby, tedy zemí státní příslušnosti rodičů nezletilé. Jelikož prohlásili, že si nepřejí, aby dítě bylo státním občanem Kuby ani Ázerbájdžánu, jinou státní příslušnost dítěte nedoložili, vycházel žalovaný logicky z ázerbájdžánské právní úpravy, vycházející ze zásady *ius sanguinis*, v níž není nabytí občanství podmínováno případným souhlasem rodičů, jako je tomu v případě nabývání občanství Kuby. Postupoval tak zcela v souladu s platnou judikaturou – zde např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), ze dne 5. 3. 2009, čj. 9 Azs 2/2009.
10. Správní orgán měl, dle svého vyjádření, zejména na zřeteli zájem na řádném a dostatečném zjištění stavu věci, aniž by při tom pomíjel nejlepší zájem dítěte. Tím je bezesporu další soužití dítěte s jeho rodiči, které však nemusí být nutně realizováno pouze na zdejším území, a to s ohledem na jejich státní příslušnost i dosavadní výsledky správních řízení, vedených o jejich žádostech o mezinárodní ochranu. Rodičům nezletilé nebyla mezinárodní ochrana udělena, míra konkrétnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí tak plně odráží stav věci, zjištěný v průběhu správního řízení, iniciovaného žádostí, podanou jménem nezletilé žalobkyně. Skutečnost, že se správní rozhodnutí neshoduje s představami žalující strany, nelze považovat za dostatečný argument prokazující jeho nezákonnost či nepřezkoumatelnost. Jelikož žádost žádného z rodičů nebyla shledána důvodnou, nemohly jako důvod k udělení mezinárodní ochrany nezletilé obstát důvody, odvíjející se od problémů, kterými zdůvodňovali své žádosti oni. Zde

žalovaný uplatnil odkaz na rozhodnutí NSS ze dne 5. 11. 2008, čj. 9 Azs 14/2008, pojednávající o legitimně očekávaném rozhodnutí zamítnutí žádosti dítěte, odvozujícího své důvody od svých rodičů, jejichž žádosti byly zamítnuty.

11. Možnost rodičů kontaktovat orgány země původu za účelem získání potřebných dokladů či povolení po skončení řízení nelze považovat za nerealizovatelnou a na tom nemůže nic změnit ani zdůrazňování společného soužití žalobkyně s rodiči na zdejším území, neboť je věcí rodičů, aby se za sebe i nezletilé dítě rozhodli, v kterém státě spolu budou nadále žít, samozřejmě s nutností splnit konkrétní zákonné požadavky pro realizaci takového kroku v tom kterém státě. Správní orgán odmítá názor o tom, že jediným takovým místem je v posuzovaném případě ČR.
12. Pro udělení mezinárodní ochrany z důvodů sloučení rodiny, jak se toho domáhala matka nezletilé v průběhu správního řízení, nejsou v případě žalobkyně splněny základní předpoklady, stanovené v § 13 a 14b) zákona o azylu. Odkaz na bod 36 preambule kvalifikační směrnice – rodinní příslušníci jsou již z důvodu svého příbuzenského vztahu k uprchlíkovi zpravidla vystaveni pronásledování takovým způsobem, který by mohl být důvodem pro přiznání postavení uprchlíka – je ve vztahu k aktuální situaci žalobkyně nepřipadný, neboť je v něm odkazováno na situaci rodinných příslušníků uprchlíka, žalobkyně se však v takovém postavení nenachází.
13. Žalovaný postrádá adekvátní argumentaci k tvrzení o naplnění podmínek § 14 zákona o azylu, s tím, že legalizace pobytu mezi skutečností, pro něž bývá tato forma azylu udělována, nespadá – zde odkaz na rozhodnutí NSS ze dne 22. 2. 2017, čj. 6 Azs 17/2017.
14. Rodiče nezletilé s ohledem na nedůvodnost svých žádostí o udělení mezinárodní ochrany mohou kontaktovat příslušné úřady za účelem získání potřebných dokladů či povolení, aby mohli nadále svůj společný život s žalobkyní realizovat i jinde, než v ČR, pro případný zájem pobývat nadále na zdejším území je nezbytné upravit si pobytový status v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. Jak zákon o azylu, tak i zákon o pobytu cizinců svou úpravou aplikují nejlepší zájem dítěte a zejména dbají na ochranu jednoty rodiny cizinců na území ČR. V žádném případě však nelze z čl. 3 Úmluvy o právech dítěte odvodit, že by měly smluvní státy povinnost udělit mezinárodní ochranu každému dítěti, které o ni požádá – viz rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 12. 2018, čj. 50 Az 6/2018, či rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2018, čj. 6 Azs 67/2018.
15. Správní orgán se dále vyjádřil k výhradám k podkladům, zařazeným do správního spisu, neboť žalující strana dostala možnost se k nim vyjádřit, seznámit se s nimi, případně je i doplnit, doložila však pouze rodný list dítěte. Výhrady žalobkyně uvádí až nyní, žádné další materiály, které by závěry žalovaného vyvracely, však nebyly předloženy.
16. K námitce o nedostatečném odůvodnění doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu žalovaný zhodnotil situaci v Ázerbájdžánu, omezující se na napětí v oblasti Náhorního Karabachu, odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008, s tím, že v případě konfliktu, nemajícího charakter konfliktu totálního musí žadatel prokázat dostatečnou individualizaci. Své rozhodnutí ve věci považuje správní orgán za správné, přezkoumatelné a zákonné a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Ze správního spisu soud konstatuje, že zákonný zástupce nezletilé poskytl žalovanému dne 21. 12. 2018 údaje k žádosti o mezinárodní ochranu za svoji dceru, narozenou 15. 12. 2018 v Rychnově nad Kněžnou. Uvedl, že dítě nemá státní příslušnost, neboť on je z Kuby a matka z Ázerbájdžánu a státní příslušnost ještě není určena. Je islámského náboženství – sunnita, narozena v ČR, s dobrým zdravotním stavem a o mezinárodní ochranu žádá ze stejných důvodů, jako její rodiče. K žádosti byl doložen rodný list dítěte. Součástí správního spisu je dále znění zákonného nařízení č. 352 „O nabývání kubánského občanství narozením u osob narozených v zahraničí z kubánského otce nebo z kubánské matky“ a znění Zákona Ázerbájdžánské republiky o státním občanství Ázerbájdžánské republiky ze dne 30. září 1998, ve znění k 2. 7. 2014. Z průběhu pohovoru, provedeného s matkou nezletilého dítěte dne 10. 7. 2019 vyplývá, že otcem dítěte je jeho zákonný zástupce, rodina žije společně v PoS. Hovořili spolu anglicky, ale matka dítěte se již naučila španělsky. Rodiče by chtěli pro své dítě české občanství, k informaci, že ze zákona Ázerbájdžánské republiky vyplývá, že dítě nabývá automaticky za dané situace ázerbájdžánské státní občanství, matka dítěte sdělila, že by nechtěla, aby dcera měla ázerbájdžánské občanství, ani aby jela do této země. Žádají pro své dítě o mezinárodní ochranu z důvodu stejného statusu a proto, aby byla rodina sloučena. Otec matky nezletilé i celá rodina měla problémy s policií, dítě by tak mohlo mít také problémy. Žadatelka se obává zejména jednání státních úřadů a policie, rodiče dítěte by chtěli uzavřít manželství. Sdělila, že otec dítěte má pas, ale ona nemá žádné doklady.
18. Žalovaný doložil do spisu podkladové informace o zemi původu matky dítěte, konkrétně podklad „Ázerbájdžán – Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) 2018“, „Ázerbájdžán – Informace OAMP, 18. června 2019“ – bezpečnostní a politická situace v zemi, a „Ázerbájdžán – Informace MZV ČR, čj. 121241-6/2019-LPTP ze dne 23. července 2019“ – situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Dne 25. 6. 2019 byl proveden pohovor s otcem nezletilé. Uvedl, že na Kubě byl vždy proti vládě, není tam demokracie, je tam jediná politická strana – komunistická. Velice na Kubě trpěl, je tam určitá tyranie, byl bisexuál, byl zbit v 17 letech policií, byl utlačován. Myslí si, že dcera má českou státní příslušnost, neboť se zde narodila, s matkou dítěte žijí ve společném pokoji v PoS. Zastupitelský úřad Kuby nekontaktoval. Castrův režim na Kubě vše kontroluje, nechce se tam vrátit. Otec dítěte dále vypověděl, že v srpnu 2016, několik dnů před odjezdem ze země, vstoupil do hnutí Frank pais, pak ho navštívil vedoucí čtvrti, asi věděl, že vstoupil do tohoto hnutí, protože se chodil dívat na hnutí žen –Dámy v bílém – které dělají pokojné demonstrace. Dále uvedl, že dostával předvolání na vojnu, tam se nedostavil, odvezla ho proto policie. Rodiče ho ale odvezli do nemocnice a z vyšetření vyplynulo, že není dostatečně důvěryhodný pro službu a povolávací rozkaz pozbyl platnosti. Sestra je v ČR, zbytek rodiny žije na Kubě. Tam se však otec dítěte vrátit nechce. Dne 16. 10. 2019 byl otec dítěte seznámen s podklady, shromážděnými žalovaným k žádosti rodičů nezletilé o mezinárodní ochranu, nežádal jejich doplnění.
19. Krajský soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.). Krajský soud rozhodoval v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, a to se souhlasem účastníků řízení.

20. Předně krajský soud konstatuje, že rodiče nezletilého dítěte, a to žadatel o mezinárodní ochranu, otec R. C. R.M., a žadatelka o mezinárodní ochranu, matka dítěte M. I., v době vydání rozhodnutí ve věci nezletilé, nebyli úspěšní v řízení o udělení mezinárodní ochrany před správním orgánem. V době současné však, po podání žalob, krajský soud konstatuje, že ač ve věci otce nezletilé bylo pod sp. zn. 31 Az 22/2019 dne 14. 10. 2020 rozhodnuto krajským soudem o zamítnutí žaloby, o žalobě matky nezletilé rozhodl krajský soud dne 30. 10. 2020 pod sp. zn. 43 Az 16/2018 tak, že rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil k novému projednání. Tato žaloba byla podána matkou žalobkyně jménem jejich tří nezletilých dcer, a to M., A. a K.. Rozhodnutí soudu poukazuje i na manžela a otce dcer, v jehož věci soud rozhodoval pod sp. zn. 29 Az 16/2018 dne 10. 8. 2020 (R. I.) a kdy rozhodnutí správního orgánu bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení. Jinými slovy, pokud se jedná o nezletilou žalobkyni A. J., krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného, vydaná dříve ve věci její matky a jejich rodičů a sester. Protože v nových řízeních bylo žalovanému uloženo, aby nově hodnotil možnost pronásledování žalobce I. a bylo soudem poukázáno na bod 36 kvalifikační směrnice v tom smyslu, že v případě zjištění azylově relevantního pronásledování a reálné hrozby vážné újmy mohou být ohroženi i rodinní příslušníci, minimálně tím, že se ocitnou ve zranitelné situaci (viz body 47 – 51 rozsudku Soudního dvora ve věci Ahmedbekova) ze dne 4. 10. 2018, C-652, krajský soud dospěl po přezkoumání věci k přesvědčení, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného nemůže ve světle popsanych skutečností obstát. Krajský soud pak plně odkazuje na výše uvedená rozhodnutí soudu a jejich podrobná odůvodnění, kdy správnímu orgánu bylo uloženo, aby nově posoudil odůvodněný strach z pronásledování na základě uplatňování politických práv a svobod či pro zastávání určitých politických názorů v Ázerbájdžánu u otce matky nezletilé A., dále bylo žalovanému uloženo, aby vyhodnotil, nakolik jsou vystaveny hrozbám z důvodu rodinných vazeb jeho manželka a dcery, a vzhledem k tomu, že jedna z dcer je současně matkou nezletilé A., je samozřejmé, že zjištění, učiněná a argumentovaná v případě uvedených členů rodiny nezletilé tak budou základem i pro posouzení její situace při rozhodování o podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Krajský soud přitom odkázal i na shromážděné podklady o zemi původu rodiny, z nichž mj. vyplývá zastrasování, obtěžování a někdy i zatýkání rodinných příslušníků členů politické opozice, dále neexistence nezávislého soudnictví a další problémy.
21. I když ve věci nezletilé A. J. lze odkázat s ohledem na její nízký věk pouze k důvodům, týkajícím se její matky a její rodiny, i tak je nutné, s ohledem na výše uvedené skutečnosti, nově argumentovat ustanovení § 12, § 13 a §§ 14a a 14b zákona o azylu i v její věci. Je tedy potřebné vyspecifikovat, zde v zemi původu matky nezletilé hrozí nezletilé žalobkyni pronásledování či hrozba vážné újmy v návaznosti na závěry, učiněné vůči rodině matky a jejím jednotlivým členům, či zda je na základě nově zjištěných a posouzených skutečností nezletilá žalobkyně v postavení člena rodiny, jemuž mohou být přiřčeny důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 13, či § 14b za účelem sloučení rodiny. Argumentace, že nezletilá může s rodiči pobývat buď na Kubě, či v Ázerbájdžánu po vyřízení všech formalit tak nemůže obstát minimálně vůči zemi původu matky nezletilé, tedy Ázerbájdžánu, a tato skutečnost tak musí být v rámci nového řízení správního orgánu postavena napevno.
22. Po přezkoumání věci dospěl krajský soud k závěru, že z výše uvedených důvodů zrušuje žalobou napadené rozhodnutí a vrací věc k dalšímu řízení v souladu s ust. § 76 odst. 1

písm. a) s.ř.s., neboť skutkový stav vyžaduje ve věci nezletilé žalobkyně zásadního doplnění.

V. Náklady řízení

23. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy ve věci úspěšná žalobkyně náklady řízení nevyčísila.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 13. listopad 2020

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně